

[Knud Jespersen.]

ikke fortjene at få en bedre behandling. Det er næsten et adelsmærke at se, hvordan man bliver vred, og hr. Stetter gør det meget charmerende, idet han siger, at her vil man indføre den rene og skære socialisme og kommunisme. Og det vil man nok, hr. Stetter, men ikke med dette lovforslag. Det, vi gerne ville, var at nationalisere det hele, men det, vi prøver, er at finde en form, hvorunder vi kan komme nogle af de væsentligste ting til livs, så vi kan sikre, at det bliver billigere at bo og billigere at anskaffe sig en lejlighed overhovedet.

Jeg når ikke at sige meget mere om den side af sagen, der hedder debatten, men jeg vil godt gøre et par bemærkninger til slut om selve lovforslagets virkninger og om, hvorfor det er stillet netop som det er.

Enhver i dette ting ved eller burde vide, at inflationen udhuler alle normale menneskers lønninger og købekraft. Enhver ved også, at de, der ingen faste værdier har, kommer til at betale for den spekulation, der finder sted. Hvis vi kigger på stigningerne omkring jordværdierne, var det fra 1969 til 1973 155 mia kr., og denne stigning skal lægges oven i 243 mia kr. op til det svimlende beløb af lige ved 400 mia kr. I dag fastslår man fra eksperters side, at man nok må regne med ca. 500 mia kr. I alt dette indgår naturligvis både nybyggeri, handelsværdier og alt muligt andet, men det er nødvendigt at have med, hvis man overhovedet skal nå frem til en nogenlunde rimelig forståelse af beløbets størrelse.

Reelt drejer det sig om kapitalgevinster — og det er fastslået af mange andre end os — på 18 mia kr. om året eller 1,5 mia kr. pr. måned. Her kan skatteministeren ikke forstå, at det er et problem, man skal tage fat på på den måde. Det ville være interessant, om han så ville fortælle, på hvilken måde man skulle tage fat på det.

Skal vi prøve at sætte det over på nogle ganske enkelte forståelige tal? Det svarer årligt til 4.186 kr. pr. ha eller 42 øre pr. m² sand, skov eller byggemoden jord. Hvis vi overfører det på Danmarks største gods, Bregentved, vil vi se, at dér vil man årlig kunne tilegne sig 27 mill. kr., hvis vi bare lader stå til.

Jeg har ikke mere taletid, men vil gerne sige til sidst, at jeg tror, dette ting, hvad

enten man siger ja eller nej til vores forslag, bliver nødsaget til at tage fat på problemerne, og jeg skal anbefale lovforslaget til seriøs og hurtig behandling.

Ove Hansen (S):

Må jeg sige et par ord til hr. Ømann og hr. Knud Jespersen om grundstigningsskylden. De fortæller, at vi gik med til at fjerne den, og at det burde vi ikke have gjort. Jeg har givet begrundelsen: vi oplevede, at ved alle handler var det køberen, der måtte betale den høje pris, der også kom til at betale grundstigningsskylden. Det var urimeligt. Vi gjorde her fra lovgivningsmagtens side, hvad muligt var.

Det var sådan, at vurderingsmyndighederne foretog en værdiansættelse af en grunds værdi, og samtidig skulle de komme med et beløb for den afgiftspligtige del. Det var denne afgiftspligtige del, der skulle beskattes med 4 pct., 2 til kommunen og 2 til staten, og så skulle køber have adgang til at forlange købesummen reduceret med den afgiftspligtige del. Men jeg har som borgmester oplevet i hundredvis af handler, og altid var det køberen, der måtte påtage sig denne afgift, fordi sælgeren beherskede markedet. Hvis køberen havde behersket det, havde der måske heller ikke været nogen afgiftspligtig del.

Derfor var man enig om i folketinget, at for dem, der måtte betale en høj pris for en ejendom, var det urimeligt, at de samtidig skulle betale denne afgift, som burde være betalt af sælgeren, men det var ikke muligt at finde en løsning, og derfor må vi erkende, vi er gået andre veje nu, bl. a. særlig indkomstskat, men problemet her giver anledning til overvejelse.

Ømann (SF):

Nu har hr. Ove Hansen andre erfaringer, end jeg har, og det er da klart, at man kan have erfaringer begge veje. Men jeg vil da gerne stille hr. Ove Hansen et spørgsmål. Han anfører, at det altid er køberen, der skal betale, hvilket synspunkt jeg mener er forkert, jeg ved, det er forkert, det kommer an på liebhaverforholdene og markedsforholdene. Er det købers marked, eller er det sælgers marked? Men gælder dette synspunkt så ikke enhver afgift, man lægger på en ejendomshandel, stempelafgift, tinglys-